

När skyddsneten inte längre fungerar

Ken Loach gör det igen! Efter den omtalade *I, Daniel Blake* är den nu 83-årige socialt engagerade regissören, kallad socialrealismens mästare, tillbaka med ytterligare en samhällskritisk film.

Sorry we missed you handlar om gig-ekonomin som hetsar människor att arbeta livet ur sig. Vad händer när arbetslivet förändras i grunden? När trygga anställningar ersätts med entreprenörer och franchisetagare? När anställningsavtal, sjukledighet, lagstadgade arbetstider och semestrar, arbetsvillkor och arbetsmiljö inte längre har någon betydelse? När allt ansvar hamnar hos den enskilde som själv får hantera all risk?

I filmen får vi möta en familj i Newcastle som lever sitt liv på marginalen, i ett utsatt område med ständig ekonomisk ångest. De kämpar för att överleva och försöker få vardagen att gå ihop, men sakta men säkert mals de ner av ett omänskligt och osäkert arbetsliv.

Ricky, fadern i familjen har i skuggan av finanskrisen hittills bara lyckats få tunga, underbetalda jobb. För att förbättra familjens liv och förverkliga drömmen om ett eget boende, tar han nya lån, köper en liten lastbil och börjar frilansa som paketbud. Men tumskruvarna dras åt allt hårdare. Leveranserna får ta mindre och mindre tid, allt ska gå fort och vara effektivt.

Hustrun Abbie arbetar i hemtjänsten, med långa arbetsdagar. Hon åker kollektivt mellan sina vårdtagare men får inget betalt för sin restid och hennes tajta schema gör att varje minut med vårdtagaren noga noteras. När något oväntat inträffar, som det ofta gör, stannar hon kvar på jobbet

obetalld. Hon försöker efter bästa förmåga ge de gamla, ensamma och funktionsnedsatta ett värdigt, mänskligt liv. Ingen av föräldrarna hinner vara hemma med barnen.

Tonårssonen som är på god väg att halka ur skolan, blir avstängd för en misshandel och hamnar hos polisen. Mestadels skolkar han, driver runt och målar graffiti med färger som han stulit.

Den yngre dottern försöker klara allt själv, men börjar kissa i sängen av otrygghet och bryter ihop när ansvaret blir för stort och familjen börjar rämna.

Drömmen om ett bättre liv och ett eget tryggt boende försvinner allt längre bort. Fattigdomen, stressen och utsattheten gör dem livegna, utan frihet och möjligheter att påverka sin tillvaro.

Som i flera av sina tidigare filmer har Ken Loach valt att nästan undantagslöst använda sig av amatörskådespelare, vilka samtliga gör strålande, mycket trovärdiga personporträtt.

Titeln på filmen, *Sorry we missed you* hänvisar till blanketterna budfirman lämnar efter sig när paketen inte kan levereras fram till kunden. Men den har också en djupare betydelse. Jag kommer att tänka på den slitna valdevisen "alla ska med". Men, när inte alla kommer med? Vad händer med dem som lämnas kvar? Vem tar ansvar för följderna?

Filmen visar på ett brutalt sätt hur en vanlig, hederlig familj i samhällets utkanter kämpar för att inte gå under, när alla skyddsnät upphört att fungera. Det är en stark skildring av arbetarklassens villkor. Den kokar av ilska över orättvisor och ojämlikhetens konsekvenser. Se den! Den lämnar garanterat ingen oberörd.

Heléne Nellvik

Sorry we missed you

Ken Loach